

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

LX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

seria poenitentia, ergo nec in illis locum habebit peccatorum venia. Gregor. Nazianz. orat. 15. quæ est in plagam grandinis: quemadmodum, qui Dei memor hic est, morte superior est: ita his, qui è vitâ exceſſerunt, non est in inferno confesſio, nec morum correctio. Hic enim DEus vitam & adionem, illic rerum gestarum censuram concludit. Neque obest, quod damnati secundum Lombardum, §. XIII. allegatum, haud videantur eo in loco esse, ubi mereri queant, cum nullus mereatur, nisi in hac vitâ. Nam falsissimum hoc est. Gratia janua cum hac vitâ clauditur, non justitiæ: Illa enim libera est, nec ulli quidlibet debet; hæc necessaria & essentialis. Sicut igitur naturam suam nullo in loco statuve negare DEus potest: ita nec, impunitum dimittendo quodlibet peccatum, justitiam suam. Id quod contra Socinianos ab Ecclesiæ nostræ Doctõribus uberimè probatum est.

LX. Superest vicissimum & ultimum argumentum ab Ecclesiæ consensu depromptum. Vides enim veteres pariter atque recentiores Christianorum Doctores, vel sententiam hanc expressis verbis amplecti, vel eas ponere ubique hypotheses, ex quibus suâ sponte consequitur, vel certè actualia tantum peccata in damnatis inficiari, adscribere tamen iis habitualia, vel denique, si utrumque negent, ea tamen opera easque actiones civibus infernalibus attribuere, quæ à lege Divinâ, prout illa sive naturæ implantata est, sive in Decalogo repetita, deviant & hodiè saltem pro peccatis propriè dictis rectè reputantur. Impatientiam vitium esse, cui necessariò innexi sint damnati, in præcedentibus ostendimus. At eandem seminarium fontemque vocat omnium peccatorum Tertullianus, lib. de Patient. c. V. *Ut compendio dictum sit, omne peccatum impatientiæ adscribendum. Malum impatientia est boni. Nemo impudicus non impatiens pudicitia, & improbus probitatis, & impius pietatis, & inquietus quietis. Ut malus unusquisque fiat, bonus perseverare non poterit.* C. Cyprianus Martyr, Serm. III. de Bono Patient. p. 203. *Non aliud magis in justos discernit & justos, quam quod in adversis per impatientiam queritur & blasphemat injustus, patientiâ justus probatur, sicut scriptum est: in dolore sustine & in humilitate tuâ patientiam habe, quoniam in igne probatur aurum atque argentum.* S. Basilus, Conc. Exhort. ad S. Baptisma, f. f. peccata in inferno deponi non posse, ait. *O quam te ipsum dilaniabis! O quantum ingemisces, frustra poenitentiam ob ma-*

la consilia agens; ubi videris hilaritatem iustorum, ob splendidam donorum distributionem, & tristitiam peccatorum, in tenebris tristissimis positorum. Quæ dices tunc in dolore cordis tui? Hei mihi, quod non abjeci hoc grave peccati onus, quam facilis adeo deponendi occasio ac ratio fuisset, sed grandem hunc malorum acervum attraxi! Hei mihi, quod maculas non abluerim, sed peccatis punctus ac insignitus sum! ô mala consilia, propter brevem ac temporariam peccati voluptatem in æternum suppliciiis torquebor: propter carnis illecebras in ignem æternum trador. Quod auctor libri de triplici habitaculo, in cælo omne bonum esse, in inferno omne malum, quo & malum morale pertinet, asseruit, id hac verborum sententiâ confirmat Irenæus, lib. V. adv. Hær. c. XXVII. **COMMUNIO DEI, VITA & LUMEN & FRUITIO EORUM, quæ sunt apud eum, bonorum.** Quicumque autem abstulunt, secundum sententiam suam ab eo, his eam, quæ electa est ab ipsis, separationem inducit. Separatio autem DEI, mors, & separatio lucis, tenebræ, & separatio Dei, amissio omnium, quæ sunt apud DEUM, bonorum. Qui ergo per apostasiam amiserunt, quæ prædicta sunt, quippe desolati ab omnibus bonis, in omni pœnâ conversantur, Deo quidem principaliter non à semetipso eas puniente, prosequente autem eos pœnâ, quoniam sunt desolati ab omni bono. Cæteros suo loco allegavimus. Est autem veritatis argumentum, aliquid videri vel omnibus, vel pluribus, vel certè sapientioribus.

LXI. Huic tanto argumentorum agmini rectè subijcimus hostilem exercitum & quibus armis ille pugnet, ostendimus. Inter eas autem rationes, quibus propugnatur, damnatos in inferno, sive peccare non posse, sive actu non peccare, prima à Sacrarum Literarum auctoritate desumitur. Bonaventura igitur libro IV. sent. d. L. Q. I. urget locum Sapientiæ V. 8. Sap. 5. inquit, dicent intra se pœnitentiam agentes, &c. Constat quod illa est consideratio rationis deliberantis. Ergo videtur, quod velint se non peccasse. Locus integer hic est: *Videntes damnati turbabuntur timore gravi & stupefient propter salutem eorum inopinatam; dicentque apud seipos respicientes, dicent, inquam, gementes propter angustiam spiritus: hic erat, quem habebamus quondam ludibrio & communi probro, quomodo relatus est in filios Dei & in sanctis est fors illius. Planè erravimus a viâ veritatis, iustitiæ luce non lucente nobis & sole iustitiæ non exorto nobis. Ubi satis clarè innuitur, pœnitentiam acturos esse damnatos de improbis suis operibus &*
agni-